БУЛПРОФОР
БРАНШОВО СДРУЖЕНИЕ НА ПРАКТИКУВАЩИТЕ ЛЕСОВЪДИ И ГОРСКИ ПРЕДПРИЕМАЧИ В БЪЛГАРИЯ
ЧЛЕН НА: ЕРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ЛЕСОВЪДИТЕ, ЕВРОПЕЙСАКА МРЕЖА НА ГОРСКИТЕ ПРЕДПРИЕМАЧИ, ПРО СИЛВА ЕВРОПА, БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА, СЪЮЗ ПО ЛЕСОТЕХНИКА КЪМ НТС
1606 – София, ул. "Владайска" № 29; тел/факс: 952-11-35; www.bulprofor.org E-mail: office@bulprofor.org

ENFE Seminar
"Sustainable forestry needs sustainable contractors"
10th of December 2008, at 10.00
at the Maison du Bois,
Rue de volontaires, 2 in 1040 Etterbeek (Brussels)

Distinguished Member of the European Parliament,

От името на горските предприемачи / контрактори в България, УС на БУЛПРОФОР ми е възложил да изразя пред вас следните наши тревоги и препоръки.

За голямо съжаление демократичните промени в Р.България преди 20 години, не можаха да очертаят една по-добра перспектива пред дърводобивните и залесителните дейности в горите. В основната си част тези дейности и сега се осъществяват с амортизирана и непригодна към съвременните условия горска техника, в повечето случаи още от времето на социализма. Това пречи да се реализират добрите намерения за устойчиво ползуване, респектиращо опазване на горите, биоразнообразието и пр. съгласно Паневропейските критерии, а така също да се съблюдават дори елементарни изисквания за безопасни и здравословни условия на труд.

В голяма степен очаквахме, такива възможности да се предвидят с новия Regulation №1689 на СЕ. Уви с нея горския сектор продължава да бъде пренебрегнат, за разлика от земеделския. Има специални мерки за земеделските производители, (в БГ те още по предсъединителната програма САПАРД се преоборудваха!), но горски производител – такова понятие липсва?! И това е само едно от доказателствата за двойния аршин с който СЕ /ЕК разглеждат горското стопанство.

В България около 75% от горите са държавна собственост, и в тях, както и в недържавните гори – горските предприемачи /частни фирми, контрактори осъществяват дърводобивни и транспортни и др. дейности. Значи на 100% дейността в горите на БГ се осъществява с допотопна техника, чиято средна възраст е към 15 години.

Поради добре известни причини /те са общовалидни и за другите Европ. Страни/, българските контрактори не могат да си позволят скъпоструващи инвестиции в нова техника.

От своя страна недържавните собственици, които са допустим бенифициент по мярката „подобряване икономич.стойност на горите" са съвсем малко на брой, защото собствеността е маломерна/ разпокъсана, а кооперирането е бавен и несигурен процес. За съжаление не се допускат до директно кандидатстване и създадените специални техни структури (напр.фирми на общините.) **Излиза, че в България, само единици ще могат да се възползуват от възможностите на мярката (!) докато в същото време нуждите са неописуемо големи!**

Нима СЕ – обрича на такова бъдеще горското богатство на Б-я, което е лишено от адекватно третиране (със съвременна щадяща ок.среда техника)? (Всепризнато е, голямото биолог.разнообразие на БГ – 35% от ГФ е под защита на режима на НАТУРА-2000.)

Нима СЕ – това завещава и на българските предприемачи.

Във връзка с горното предлагаме в СЕ да се обсъдят и приемат няколко съществени промени / актуализация на регламента, което би могло да се направи в предстоящия период на планиране.

ВАРИАНТ-1:

<u>С промяна на чл. 27, т.1, съгласно с чл.20, b-ii (R-1698/2005) „Повишаване икономическата стойност на горите...” /Axis – 1 /priority -2/ measure – 2)</u>

Предлагаме едно допълнение, с което помоща по тази мярката ще стане **достъпна за повече субекти**, с което мярката ще има по-пълен ефект за устойчивото развитие на горските екосистеми в България. Като субект – **бенефициент по мярката да се допускат и ползувателите на дървесина** ангажирани с дългосрочни договори – горски предприемачески структури, вкл. на такива специално създадени от общини и асоциации на недържавните собственици на гори.

ВАРИАНТ-2:

<u>С промяна в чл.54, съгласно чл.52(а)-ii (R-1698) „Подкрепа за създаване на микропредприятия” /Axis – 3 /priority -1/ measures – 1 & 2)</u>

Да се заложи възможността, да кандидатстват и предприемачи в дърводобива, а не само за преработката на дървесина.

За целта е необходимо **да се прецизира (за бенефициентите – микропредприятия <u>в областта на дърводобива</u>) че е допустимо и закупуване на специализирана горска техника за сеч (харвестери, процесори и моторни триони), за извоз, товарене и превозване на дървесина (сортиментовози, трактори, кранове, товарачи, въжени линии, лебедки, камиони).**

Мярката по принцип не забранява подобен род инвестиции (тя е за насърчаване на неземеделски дейности в селските райони и за насърчаване на предприемачеството! там), но не е разчетена за закупуване на горска техника, защото такава се регламентира по чл.27,т.1 (R-1698/2005). Т.е. средствата по чл.54, съгласно чл.52(а) i & ii (R-1698/2005) няма да са достатъчни, за да се финансират по нея и дейности за горските предприемачи. Именно затова вероятно ще е необходимо прецизиране на разчетите, ако се възприеме този вариант.

Както се изтъкна по-горе, за горския сектор в България предлаганите от нас промени, са единствената възможност за подобряване на конкурентоспособността на горските фирми ангажирани в дърводобива. Те не са предвидени като бенефициенти в ОП „Конкурентоспособност...” към МИЕ по простата причина, че според МИЕ за тях има СПРСР, по която могат да кандидатстват. **Да ама не**, както са предвидени нещата по Регламент 1689!

В тази връзка е и нашето 3-то предложение:

<u>ВАРИАНТ – 3:</u>
Пряко / и своевременно / съдействие от страна на СЕ/ЕК/ за промяна политиката по прилагане на ОП „Конкурентоспособност” в България, като за бенефициенти се допускат и горските предприемачи в областта на дърводобива (независимо от техния размер /микро, малки и средни/, които искат да придобиват техника за дърводобив, залесяване и др.п. дейност.

Уважаеми госпожи и господа,

Променете отношението си към горския сектор. Собствениците на гори винаги са били и ще продължат да бъдат зависими от другата основна заинтересувана група в сектора – тази на горските предприемачи. За земеделския сектор сте приели да има „земеделски производители”, защо отказвате да приемете, че такива има и в „горския сектор”? За да се развива устойчиво той, всички участници в него трябва да са равнопоставени и да имат равностойни възможности за развитие, каквито в действителност ЕС дава. Въпросът е на интерпретация на отговорните институции.

С почит:

Председател на УС на БУЛПРОФОР
Инж.Антоний Стефанов
E-mail: office@bulprofor.org

Brussels, 10.12.2008